

І чужому навчається,
Свого не цурається...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Нью-Йорку:
Barclay 7-4125
УНСоюз: Barclay 7-5337

РІК LXXII. Ч. 163. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 3-го ВЕРЕСНЯ 1965 ЦЕНТІВ-10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 3, 1965 No. 163. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 2 вересня 1965 року

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ЗАДОВОЛЕНИЙ ІЗ ТОГО, ШО В ДОМІНІЦІ ПРИЙШЛО ДО ЗАМИРЕННЯ. Президент запросив до Білого Дому секретаря Організації Американських Держав Хосе А. Мору та амбасадорів Аргентини, Болівії і Колумбії та конферував із ними впродовж 45-ох хвилин. Президент заявив, що він тішиться з того, що вдалося місці ОАД вікни замирити воюючі сторони в Домініканській Республіці та закінчити громадянську війну, яка тривала 4 місяці. Д-р Гектор Гарсія Годой має бути тимчасовим президентом, і має перевести вибори нового президента та нового парламенту, який буде демократичним і поведе країну до мирного співжиття з вільними країнами.

З БІЛОГО ДОМУ ПОВІДОМИЛИ 31-го СЕРПНЯ, ШО ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПІДПИСАВ ЗАКОН, згідно з яким збиття президента ЗДА, його викрадення, або напад на нього вважається за федеральний злочин, і тому слідство в цій справі має вести Федеральне Бюро Інвестицій. Цей закон відноситься і до вгорі згаданих злочинів, доканих на особах віце-президента, президента-електа та до всіх тих осіб, які виконують функцію президента. Президент Джансон підписав цей закон в суботу 28-го серпня, а повідомлення про це появилася 31-го серпня.

ВЛАСНИКИ СТАЛЕВАРЕНЬ ЗБІЛЬШУЮТЬ СТАЛЕВАРАМ ПЛАТНЮ НА 42,6 ЦЕНТА, але робітники домагаються 49,8 цента і тому немає ще порозуміння в справі нового договору про працю. Страйк мав би початися в середу 8-го вересня, якщо не вдасться урядовим посередникам привести до порозуміння 1-го вересня прадавці за пропонували ще два цента більше, до довгий час вони трималися давніша запропонованої підвищення 40,6 цента. Ця підвишка відноситься до самої платні і до різних інших прибутків сталеварів. Але представники сталеварів твердять, що пропозиція власників сталеварень с на 3,5 цента менша, бо запропоноване збільшення має здійснюватися довший час.

ПАЛАТА СКВАЛИЛА ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО БУДОВУ БІБЛІОТЕКИ ІМ. ДЖАНСОНА при Тексаському університеті. Згідно з цим проектом уряд має давати річно по \$190,000 на ведення цієї бібліотеки, яка буде при Тексаському університеті, бо цей університет має вибудувати бібліотеку коштом \$3,000,000. Цю справу вирішила Комісія Урядових Операцій 19-го серпня, і згідно з практикою ця справа мала зачекати 60 днів, поки її мав вирішувати Конгрес. Але Палата вже 31-го серпня схвалила цей проєкт, і тому конгресмен-республіканець з Айови Г. Р. Гросс висловив здивування, чому Палата так спішилася з вирішуванням цієї справи.

СЕНАТСКА КОМІСІЯ ПРАЦІ І ВИХОДІВ СКВАЛИЛА \$4,7 ВІЛЬЙОНА на допомогу академічному щиті. Згідно з цим проектом незайняті студенти зможуть користуватися з федеральних стипендій. Повний Сенат повинен схвалити цей законопроект при кінці цього тижня. Попереднього тижня Палата Репрезентантів прийняла подібний законопроект, але в іншій редакції.

У СВІТІ

СОВІТИ ВІДКИНУЛИ американський проєкт договору проти поширення атомової зброї. Совєтський делегат на конференції роззброєння у Женеві, Семйон Царупкін, заявив, що той проєкт "не підходить навіть під дискусію". Женевська конференція роззброєння має, після теперішньої шоститижневої сесії, розійтися в половині вересня з уваги на відкриття 21 вересня ц. р. 20 сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй. Народи тієї конференції не дали найменшого позитивного вислідку.

НА ГЕНЕРАЛЬНІЙ АСАМБЛЕЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ АМБАСАДОР ЗДА АРТУР ГОЛДБЕРГ РІШУЄ ВІДКИНУВ закиди албанського делегата Галіма Будона, який в Аверелл Гарриман ізлив недавно до Москви, щоб встановити "геометрію ЗДА і СРСР в Об'єднаних Націях". Албанський комуніст таврував однакову ЗДА, як СРСР і Вільний Китай. На тому засіданні генеральний секретар ОН У Тант подав до відома компромісове поладнання спору за совєтські й інші борги до каси ОН та апелював до всіх боржників, щоб вони "добровільними датками" рятувати касу ОН.

МІЖ ІНДІЄЮ І ПАКІСТАНОМ РОЗПАЛЮЄТЬСЯ справжня війна за Кашмір. Обидві сторони повідомили про нападів і летунських боїв. Пакистанські повідомлення твердять, що пакистанські літаки збили 4 індійські машини. Обидві сторони заперечують, що здобули нові позиції на "ворожій" території. Генеральний секретар ОН У Тант звернувся з закликом до обох урядів, щоб вони проголосили перемир'я, відкинувши свої військові позиції, устійнені перемир'ям у 1949 році. Однак тому, що справа Кашміру знаходиться на денному порядку ОН від 1948 року без ніякого позитивного вислідку — Індія і Пакистан не мають до ОН пошани.

ЗДА ПРИЗНАЛИ СІНГАПУРСЬКОМУ ПРЕМ'ЄРОВІ Лі Куаню Ю, що він має рацію, закинувши американський Розвідчий Агенції, що вона тому 5 років пробувала перекупити його сумою 3,300,000 дол., щоб він затаїв виявлений ним план перевороту в Сінгапурі. Лі Куан Ю відкинув ту пропозицію, захопивши 33 мільйони дол. допомоги для Сінгапуру, але ЗДА не погодилася. Лі Куан Ю виступив тепер з тими ревенціями на виправдання, чому він не хоче звертатися до ЗДА за військовою допомогою, якщо б Британія злікувала свою базу в Сінгапурі.

СНІПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ГАМАЛЬ АБДЕЛЬ НАССЕР ПРИБІВ з відвідинами до югославського диктатора Тіта. Це вже їхня 16-та зустріч і шоста з черги подорож Нассера до Югославії. Нассер прилетів до Београду з Москви, де він довгий наради з більшовицькими провідниками — головню у справі війни у В'єтнамі. Тепер у Югославії перебував малярський прем'єр Йоашо Кадар, а під кінець місяця має приїхати туди також польський диктатор Владислав Гомулка.

ГРЕЦЬКИЙ КОРОЛЬ КОНСТАНТИН ГОЛОВУВАВ на засіданні скликаному ним дорадчої Коронної Ради, членами якої були десять колишніх прем'єрів і партійних голів. По лівому боці короля сидів 77-літній Георг Палапандреу, як лідер найбільшої грецької партії Центральної Унії. Король висловився проти негайних парламентарних виборів та апелював до створення уряду, яке закінчило б кризу, що тривав від 15 липня ц. р., коли-то король димісіонував Георга Палапандреу. Один із членів Коронної Ради запропонував компроміс, який, мабуть, буде прийнятий королем: щоб скласти понадпартійний діловий уряд, який сам вирішить, коли мають відбутися вибори, що їх конституційний термін припадає щойно на 16 лютого 1968 року.

ГОТУВАННЯ ДО ЛЕТУ ДЖЕМІНІ-6

Американські астронавти Гас Гріссом (зліва) і Джон Янг перед космічним кораблем Джеміні-6. Вони ознайомлюються з інструкціями щодо майбутнього лету цього корабля під час сироб вмонтування їхньої кабіни до бустеру Титана-П на ракетній базі в Кейп Кеннеді. Гріссом і Янг брали участь в леті Джеміні-3. Залогу Джеміні-6 творять астронавти Воллі Шіппа і Том Стеффорд. Лет Джеміні-6 планується на жовтень цього року.

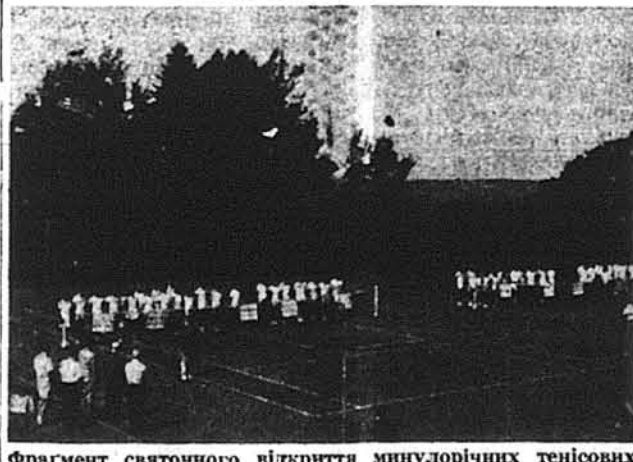
Генерал Тейлор найменований на окремого дорадника Президента

Вашингтон. — Президент Ліндон Б. Джансон повідомив 1-го вересня, що він найменував недавнього амбасадора, емеритованого 64-річного генерала Максвелла Д. Тейлора на свого окремого дорадника в дипломатичних і військових справах. Генерал Тейлор урядуватиме в будинку, що сусідє із Білим Домом і принаймні більшовину свого часу працював на поради Президента. Генерал Тейлор буде займатися всіма акціями на ширшу скалю, щоб "допомогти вільним народам, яким загрожують комуністичний терор і підтримавці комуністів". Президент хвалив генерала за те, що погодився жертвувати працювати і продовжувати допомагати урядові, хоч і в не повному умірі годин.

У Філадельфії при Пластовій Станиці постав відділ УНСоюзу

Філадельфія. — Обласний організатор Українського Народного Союзу та голова Округи УНС у Філадельфії Степан Гавриш повідомляє, що в минулий вівторок, 31-го серпня, тут створено при місцевій Пластовій Станиці окремий Пластовий Відділ УНСоюзу, який на самих початках свого існування нараховує 32 членів. Акція поширення Відділу йде даліше й його організатори поставили собі за мету зорганізувати в цій році бодай 75 дорослих членів, не враховуючи молоді, щоб набути для Відділу право на висилку самостійного делегата на недалеку конвенцію УНСоюзу, яка відбудеться в травні 1966 року в Шیکاго. В установчих зборах нового Відділу УНС взяли участь голова Станиці мгр Юрій Богачевський, обласний організатор Степан Гавриш і головний радний та найуспішніший організатор членства УНС. Іван Одеяжський. На цих зборах підмічено потребу окремого Пластового Відділу УНСоюзу при Станиці, одного з найбільших осередків пластового життя та організації. Збори передискутували справу розбудови Відділу та вирішили ряд поточних справ. Зокрема підмічено з великим признанням велику заслугу в зорганізуванні Відділу колишнього станиційного Філадельфій д-ра Володимира Масюка, який за словами п. С. Гавриша є душою нового союзного Відділу, його син, п. сен, мгра Юрія Масюка, який став секретарем Відділу, станиційного мгра Ю. Богачевського та гол. радного Івана Одеяжського.

УКРАЇНСЬКІ ТЕНІСІСТИ АМЕРИКИ І КАНАДИ СТАРТУЮТЬ НА СОЮЗІВЦІ

Фрагмент святкового відкриття минулорічних тенісних першостей УСЦАК на Союзівці. В суботу, 4-го вересня, починаються на Союзівці десяти річні змагання в тенісі і плаванні за першість Української Спортової Централі Америки і Канади.

ЗДА З'ЯСОВУЮТЬ УМОВИ МИРУ У В'ЄТНАМІ — ОБИДВІ ЧАСТИНИ В'ЄТНАМУ ВІДКИДАЮТЬ

Вашингтон. — Сенатор Майк Менсфілд, лідер демократичної більшості в Сенаті, оголосив 1 вересня ц. р. заяву, в якій уточнив платформу для перемир'я і миру у В'єтнамі. Речник Білого Дому Білл Мосер стверджує згодом, що заява сенатора Менсфілда покривається з поглядами президента Джансона. За тією заявою сен. Менсфілда — базою для замирення у В'єтнамі мають стати умови з Женевської конференції з 1954 року, які забороняють будь-які чужі війська на території будь-якої частини В'єтнаму та визнають Південний В'єтнам суверенною і вільною державою. Однак ЗДА погодилась би і на з'єднання обох частин В'єтнаму, коли б воно прийшло на базі вільних і контрольованих виборів, що перейшли б без пресії з боку терористів. Американська платформа вимагає також загальної амнестії для всіх політичних в'язнів і поділених в обох частинах В'єтнаму та відкидання північно-в'єтнамського війська з Південного В'єтнаму, як передумови для воєнного перемир'я. Однак ті американські мирові пропозиції не знайшли доброго відгуку в одній із двох підлітених частин В'єтнаму. Південно-в'єтнамський прем'єр Нгуєн Као Кі заявив якраз 31 серпня ц. р., що Південний В'єтнам "ще не готовий" до замирення та що треба спершу перевести в краю такі соціально-економічні й адміністративні реформи, які позбавили б підстави комуністичної пропаганди. Прем'єр Нгуєн Као Кі заявив, що "миусмо дістати багато гарантій, поки погодимося на переговори". Він заявив, що те становище південно-в'єтнамського уряду відоме амбасадорів Генрі Кеботові Ладжові та що південно-в'єтнамський уряд потребує допомоги від Америки в справі проєктованих реформ і з відкриттю такої допомоги прийме. Знову ж північно-в'єтнамський прем'єр Фам Ван Донг повторив 1 вересня давніс становище в'єтнамських комуністів, що перемир'я і мир можливі тільки на базі "чотирьох пунктів", що їх він давню проголосив, та з яких першим пунктом є відкидання з Південного В'єтнаму всіх американських військ і припинення бомбардування Північного В'єтнаму. Фам Ван Донг вважав далі єдиним легітимним і дієвим представником південно-в'єтнамського народу Фронт Національного Визволення, себто політичне рам'я "в'єтконгу", себто південно-в'єтнамських комуністів і тому вимагав вищого голосу для Фронту Національного Визволення у вирішенні дальшої долі Південного В'єтнаму — або як самостійної країни, або з'єднанні з Північним В'єтнамом. Знову ж Комуністичний Китай, як головний "спонсор" Північного В'єтнаму, знову рішуче заперечує право Об'єднаних Націй втручатися до справ В'єтнаму і грати роль мирового посередника.

Ніпаніч заперечує совєтські закиди

Вашингтон. — Джордж В. Ніпаніч, провідник по американській архітектурній виставці в СРСР, що був затриманий агентами КГБ в Мєнську, і потім викинений з СРСР, заперечив в розмові з журналістами, поставленим йому в московських "Ізвестіях" обвинувачення в рекрутуванні совєтських полонених до німецької саботажної і розвідчої роботи під час другої світової війни. Ніпаніч, народжений у Варшаві 1922 року і американський громадянин з 1958 року, переказав історію свого затримання совєтськими агентами в Мєнську, які обвинувачували його під час допиту в "фашизмі" й "замордуванні багатьох громадян". Не добившись нічого від допитів, ні погрозами, совєтська таємна поліція дозволила йому виїхати до Москви, де він оголосився до американської амбасаді і звідки на вимогу совєтського уряду виїхав назад до ЗДА.

35 студентів закінчили курс українознавства на Союзівці

Союзівка, Кергонксон. — 35 із аписаних початково 52 студентів і студенток закінчили в четвер, 2-го вересня 1965 р. уже 12-ий з черги чотиритижневий курс українознавства на цій оселі Українського Народного Союзу в Кетсільських горах. 16 студентів закінчили нижчий і 19 вищий курси українознавчих наук. 12 студентів, по шість на нижньому і вищому курсах, були відзначені за найкращі досягнення в науці, а нагороду Йосифа і пані Сміндаків в сумі \$25.00 за найкращі досягнення в науці одержав Володимир Таланчук з Ньюарку.

Напередодні і закінчення курсу відбувся в середу, 1-го вересня ввечері, прощальний вечір його учасників та концерт студентської самодіяльності. Вечір відкрив коротким словом директор курсів проф. д-р Василь Стецюк, а до студентів коротко промовляли гол. прєдсідник УНС Йосип Лисогір, гол. касир УНС Роман Слободян, голова радна УНС адв. Анна Чолик та адміністратор Союзівки Данило Слободян. Від імені студентів промовляли Володимир Таланчук і Ольга Джиджора. Прийняті були на вечері, крім названих і курсантів, викладачі на курсах проф. Іван Близак, проф. Василь і Дарія Голубєв, інструктор танців та репрезентант Ліги Української Молоді П. А. співгодинатора цих курсів, Володимир Бакад, з гостей були адвокат і пані Роберте, пані Лисогір і пані Слободян, а "Свободу" й англо-мовний "Український Тижневик" репрезентували Джен Снлик і Оксана Драган. По вечері був концерт студентської самодіяльності. Що його відкрив коротким словом Володимир Таланчук. Виступали курсанти. Сняла Жила із скрипковим солом при фортепіановому акомпаніюванні т. Хризанти Зубрицької, яка окремо виступила із фортепіановим солом, Богданна Волянська й Ірма Осадія із сольовими, акомпаніюючи собі на гітарі, а гурток студентів виконав ряд народних танків під провідом Вол. Бакада. Вечором проводив маестро Іван Задорожний.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

НЕСПОДІВАНА СМЕРТЬ О. МІКОЛИ КУНИЦЬКОГО В АРГЕНТИНІ

Торонто. — "Тижневик «Наша Мета»" передав у числі з 28 серпня ц. р. вістку з Буенос Айреса про смерть одного із нечислених тамошніх священиків Української Католицької Церкви, бл. п. о. Мик. Куніцького. Смерть Покійного наступила несподівано, в часі, як він вертався від свого Владика, Андрія Сапелья. Пох. о. Микола Куніцький — учасник Визвольних Змагань і священик Львівської Архидієцї — був одним з найкращих священиків в Аргентині і видатним громадським діячем тамошньої української спільноти, серед якої працював кільканадцять років.

ЛІТНІ КУРСИ АЛБЕРТСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Едмонтон. — Сорок три студенти, переважно вчителі, студіювали українську мову й літературу на трьох літніх курсах Албертського університету. На курсі української літератури (від початків до 1918 р., що його вів проф. Яр Славутин), був 21 студент; на курсі "Українська мова, 300" було 14 студентів (анклава проф. Орест Старчук); на початковому курсі "Українська мова, 100" — 8 студентів (викладав магістер Данило Струк).

ВИБРАНІ ПОЕЗИ ВІДНАМ ЛЕСИЧА

Нью Йорк. — Найближчими днями, під видавничою фірмою "Об'єднання Українських Письменників «Слово», появиться книжка вибраних поезій українського емігрантського поета Вадима Лєсича п. н. «Вибрані поезії 1930-1965». Книжка охоплює вибір поезій із дев'яти досі

„Немає причини продовжувати розкол християнства“ — заявляє царгородський Патріарх Президентів УВАН Канади

Гейбеліада, Туреччина. — Під час свого щогорічного перебування в Європі, президент УВАН Канади проф. Яр. Рудницький був на аудієнції у їх святостей Папи Павла VI й царгородського Патріарха Атанасіоса. Перша аудієнція відбулася в Кастелль Гандольфо, літній резиденції Папи під Римом, друга на острові Хілія під Царгородом у літній патріаршій резиденції Гейбеліади date 20 серпня р. р. В імені групи, складеної з шести світських відвідувачів, проф. Рудницький поставив Патріархові кілька питань, м. ін. про його становище до екуменічного руху, про український патріархат й ін. Покинувшись на свою зустріч із Папою в Срусальмі, Патріарх Атанасіос заявив, що „немає причин продовжувати розкол християнства під теперішню пору“. Він сам — великий прихильник екуменічного руху й уважливо прислухався до голосів мирян щодо цього, хоч справу нових патріархів і т. п. уважав за справу передусім церковних властей. Авдієнція, що відбувалася в приватності спеціального патріаршого зв'язкового з Римом о. Андрея, проходила в приватному, християнському душі. На прощання Патріарх передав благословення привітанням, їхнім родинам і близьким. — З нагоди перебування на острові проф. Рудницький відвідав монастир, богословську школу й бібліотеку в Гейбеліаді, та вписав відповідну дедикацію в українській мові в книгу відвідувачів.

У Відні відбувається міжнародний конгрес істориків

Відень. — В неділю 29 серпня тут відкрився 12-ий міжнародний конгрес істориків. Він триватиме до 5 вересня. Конгрес відбувається під патронатом президента Австрії Франца Йонаса. Почесними президентами Конгресу є през. Йосиф та посадник Відня д-р Марек. Діловим президентом конгресу є проф. Віденського університету проф. д-р Фрідріх Енгель-Ракосі. На конгрес оголошено близько 50 наукових доповідей із різних ділянок іст. наук. Більш як 6000 учасників із різних країн світу зголосило свою участь в конгресі. Святоче відкриття конгресу відбулося у Віденській опері в неділю, дня 29 серпня 1965 р. о годині 16-ій. Промовляли ді-

опублікованих його книжок та окремих розділів нових, ще недрукованих поезій, у книжці рисунковий портрет автора роботи Любомира Гуцалюка, обгортка книжки — роботи Роксолани Гілицької, Книжка має 212 сторінок у твердій полотняній оправі. Видавання цієї книжки здійснено завдяки ініціативі та повному видавничому фінансуванню відомих прихильників і меценатів української культури панств Олександра та Наталії з Коритків Ричарів.

ПРАЦЯ А. ВІНЦЕНЗА ПРО ВЛАСНІ ІМЕНА НА ГУЦУЛЬЩИНІ

Париж. — Видаваний тут польський журнал „Культура“ повідомив у числі 7-8 за липень-серпень ц. р., що у відомому французькому університеті в Сорбоні польський науковець і літературознавець Анджей Вінценз захистив докторську дисертацію на тему „Власні імена Гуцульщини“. Відомий оксфордський славіст, який був членом журі — В. Унбегаун ствердив, що до сьогодні ні один нарид не має такої обширної (700 стор.) праці про власні імена. Треба зазначити, що батько А. Вінценза — Станіслав Вінценз був першим літератором і науковцем, який своїми працями познайомив міжнародну наукову кола з Гуцульщиною.

ДОПОВІДЬ РОМІ СКОЧІЛАС В УВАН КАНАДИ

Вінніпег. — На позачерговій сесії УВАН у Канаді, що відбулася в п'ятницю 13 серпня, була вислухана доповідь про Рому Скочилас з університету Пенсильванії на тему: „Українська спільнота в Канаді та її взаємодія з іншими групами“. Після доповіді відбулася жива дискусія на порушену тему.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: На рік \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. В Джерзі Сіті і закордоном: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. Для членів УНСовою, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожен зміну адреси платиться \$6. Чеків і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає своє право в потребі вибрати і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши задовільну коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Сумна комедія

Мова про конференцію в справі роззброєння у Женеві і відношення Москви до цієї конференції. Як відомо, Женевська конференція веде від — можна б сказати — неспадкових часів, раз-у-раз переривається і опісля знову продовжується. Збиралася вона й тепер, і на цю конференцію Америка й Англія підготували конкретні проєкти міжнародного договору в справі роззброєння, що мали б стати базою дебат. Америка й Англія в цих своїх проєктах зробили великі поступки Москві в надії, що цим, нарешті, заховають свого східного партнера боїда до поважнішого розгляду проблеми. Але більшість не тільки відкинула західні проєкти, але й взагалі відмовляється дебатовати на цю тему.

Американський проєкт передбачав, що єдиною західноєвропейською військовою силою, яка мала б розпоряджатися атомовою зброєю, були б збройні сили Північно-Атлантичного Союзу (НАТО), і що атомовою зброєю була б виключно під американським наглядом. Далі проєкт передбачав, що жадної європейської атомової зброї не можна жити без згоди Англії і Франції. Англіський проєкт додатково передбачав право "вета" в цій справі для Англії і Франції. Більшій контролі вже не можна собі в теперішніх обставинах уявити.

Американський проєкт викликав не тільки невдоволення, але й прямо обурення в Західній Німеччині, що проявилось у недавньому гнівному виступі попереднього канцлера Конрада Аденауера, бо проєкт договору виразно забороняв будь-яку "національну" атомову зброю, отже Німеччина не мала б права ані її продукувати, ані мати. Німці вважають, що це їх дискримінувало б, залишило б напризволяще.

Відкидаючи західні проєкти договору, Москва обвинувачує Америку в цілком протилежному, повторюючи давні нісентенції про американську співпрацю та американську підтримку для німецьких "милитаристів".

Відношення Москви до женевської конференції не є ані виїмком, ані новиною. Воно є частиною системи, яка обертає звичайні найкращі задуми і перетворює в комедію найсерйозніші міжнародні зустрічі. Головним форумом такої комедії є, очевидно, Об'єднані Нації. З цих совєтських комедій, як і з кожної комедії, можна було б тільки посміятись, якби вони не відносились до таких найбільш серйозних справ і не були у своїх наслідках такі сумні.

Замість ентузіазму — нігілізм

Такий заголовок можна було б поставити над статтею першого секретаря Всесоюзного Ленінського Комуністичного Союзу Молоді, скрошено ВЛКСМ або комсомол, Сергія Павлова, що її надруковано в московській "Правді" з 29 серпня п. н. "Ідейна переконаність молоді". Висловлені в статті С. Павлова нарікання і ствердження доводять, що говорять сьогодні про якусь "ідейну переконаність", про якийсь ентузіазм комуністичної молоді, а про неї йде тільки мова, — даремна справа. Широке коло комсомольців ставлять до вимог компартію і проводом комсомолу ідеалів якщо не з повною нехитістю, то досить таки байдуже. Будівництво комунізму, "нового комуністичного суспільства" не викликає ніякого захоплення серед комсомольської молоді, яка, трактуючи приналежність до комсомолу як конче зле, прагне вільно думати й жити.

Засуджуючи нездорові прояви "суб'єктивізму і волютаризму" періоду не названого в статті Хрущова, як також його "суб'єктивістські і надто спрощені тлумачення комунізму", перший секретар всесоюзного комсомолу дошукється головної причини нігілістичних тенденцій серед комуністичної молоді в шкідливих поглядах деяких теоретиків і літераторів, зокрема тих, які "розглядають цілі етапи в історії соціалістичного суспільства виключно через призму негативних наслідків культу особи". Особливо ж незадоволені С. Павлов тим, що на "сторінки деяких книжок і журналів, на театральні кони й екрани прориваються все це нотки деякого критиканства (не здорової критики, а саме критиканства), деяка камерність, утєча і дрібні теми, прославлення страждань, пробовування безнадійності". Зокрема нарікає він на наявність у молодих людей "скептицизму у відношенні до всього світлого, передового, прогресивного", всього того, що нібито "творить суть" совєтського суспільства.

Як виходить із статті С. Павлова, сучасну комуністичну молодь характеризує, з одного боку, "прагнення... до самостійного усвідомлення різних явищ і фактів дійсності, поширення кола суспільних інтересів", а з другого, схильність "дивитися на майбутнє із спокійних, міфологічних позицій". І одне й друге спричиняється, на його думку, до поглиблення байдужості молоді в ставленні до партійної ідеології і до суспільно-політичних проблем, до втечі від сучасності. Б'ючи з цього приводу на тригуну, він закликає до боротьби "проти тих чи інших проявів нігілізму, проти бездумного і самовпевненого відкидання авторитетів, проти зневажливого, ігнорантського ставлення до історичного досвіду старших поколінь совєтських людей". Павлов вимагає використовувати всебічно "героїчну спадщину Жовтня" і "перемоги над фашизмом", "бойову революційність, мужність і принципиальність, чуйність на підступи ворогів миру", щоб на цих "славних традиціях" боротися проти байдужості й запаленості серед молоді, виховувати її "в ідейній переконаності, відданості комуністичним ідеалам" і т. д.

Ствердження, нарікання і заклики першого секретаря комсомолу свідчать не так про нігілістичні тенденції чи запалені тенденції серед молоді в СССР, як про те, що вона вже має досить комунізму та комуністичної брехні і відвертається від комуністичної пропаганди, шукаючи нових шляхів, правди в житті і в мистецтві. В цьому найбільша загроза для комуністичної системи та для комуністичних кремлівських самодержців, і тому вони так крещуть і мстяться.

Юрій Малаховський

СПРАВА НАШОЇ ДУШІ

Працюючи в крамниці мистецького й інженерного приладдя, я маю нагоду зустрічатися з різного роду покупцями: студентами, мистцями, інженерами — людьми різних національностей і відач. Бувають покупці, з якими кілька хвилин торговельної трансакції стають приємною зустріччю не знайомих перед тим людей, але бувають і такі, що, не зважаючи на ввічливу обслугу, люблять стрикнути продавця саркастичною голкою. Така то вже його доля. Він мусять бути завжди усміхнений, послужливий і ніколи не дає себе вивести з рівноваги.

Однак, темою цієї статті не є характеристика покупців чи взагалі торговельна тема, — я хочу цим вступом тільки показати тло, на якому відбулася одна незвичайна зустріч продавця з покупцем. До крамниці ввійшов молодий чоловік. Зовнішній вигляд здавався, що він або студент теології, або братчик. Англіською мовою з сильним чужинним акцентом попросив, щоб я показав йому спеціальні пензлі з довгим волосом. Я запитав, для чого потрібні йому такі пензлі. — "Для малювання ікон", — була відповідь. Це мене зайняло. "Чи ви не студент теології?" — На це він скромно завагався: "Я голландець, католицький священник — монах ЧНІ, але українсько-візантійського обряду і працювати буду серед українців у Канаді".

Я відчув глибоку радість, що це один чужинець хоче нам допомогти, що це один зрозумів дуже трудне положення наших Церков, що це один вглибився в силу й красу нашого обряду...

В голові мій кружляють думки, і мені стає соромно. Як то, а де ж наші молоді священники? Чому в наших духовних семінаріях бракує учнів? Чому новітні майже порожні? Мої думки перенеслися вчесьний отець, показуючи альманах церкви Матері Божої при 15-й вул. і 2-й Авеню. Тоді я кажу: "Отче, я — українець, того самого віроповідання й обряду, гратуюлю вам щиро за вибір життєвого шляху. Нехай вас Бог благословить і дасть нагоду бути ще місionarем в Україні!" — На мого велике здивування, він чисто українською літературною мовою продовжував: "Завтра буду ще в Ньюорку (там є український монастир ЧНІ, центрі якого завідує парохією), а перед від'їздом до Канади хочу купити ще добрих пензлів".

Переходжу й я на українську мову. Розмова наша сходить на тему місionarської праці отців — чужинців серед українського народу. Згадуємо бельгійських монахів ЧНІ, а серед них вч. о. Маврикія Ван де Малс, до 1960 р. Генерального Вікарія Апостольського Візантійського на Францію; згадуємо вч. о. мітрата Я. Перідона з Роттердаму, Ген. Вікарія на Бенелюкс і цілий ряд інших

священників — ідеалістів, що так само, як і він, прийшли нам допомогти пізнати світ св. Євангелія: о. Йосафата Жана, ЧСВВ (французький канадський), о. паронха з Мадриду (іспанець), о. Мартотеля (іспанець), о. крилош, Гамбера (німець). Згадуємо також славний Візантійський Хор під диригентурою д-ра Антоновича.

Ще декілька хвилин розмови, і милий, отець виходить, супроводжений побажаннями довгої сповідної праці серед української спільноти. По виході цього молодого священника — монаха стають мені перед очима ще і ще раз ті Христові воїни — чужинці, але й не чужинці, бо ж вони хочуть служити нам, хочуть бути нам близькими. Вачу ірландців (Шинкаго, Віннігер), французів, білорусинів. Вачу отців з мішаним подруг: вч. о. Квартучі й інших.

І знову насувається питання: де наші покликани, чому наші, українські духовні семінарії не заповнені? Не маємо претензій ні до кого, коли ми не становимо такої сили, якою могли б бути.

Гіганти духа такої міри, як Слуга Божий Митрополит Кир Андрей Шептицький і Верховний Архиспоскоп Кир Йосиф Кардинал Сліпий, Митрополит Максим Германюк, Споскоп Кир Володимир Маланчук, Архиспоскоп Іван Бучко — вийшли з народу, на якому спочиває ласка Божая, з народу, який дає тисячі покликаних, і то не тільки для себе, але й для місійних потреб. Чим більше буде покликаних, тим сильніший буде провід Церкви, провід нації. І навпаки: чим менше спливають буде на нас Господня ласка, тим слабший будуть провід.

Про покликання треба молитися і цією справою повинні жити всі українці. Вона повинна бути проблемою кожного дня й кожної родини. Не забуваймо, що справа покликання — це справа нашої душі, нашої душі й майбутності України! Отже, не чекаймо на чужинців, бо хоч як би вони хотіли збагнути нашу психіку, все ж такі не заступлять рідного українського священника. Загляньмо тільки до календаря, і побачимо гірку правду: за кілька років, може за десять, бракуватиме того, що рідним серцем, рідною душею передає ті преблагітні благодаті милосердя Божого.

У Свентемптоні в Англії всім до "Кни Мері" американський журналіст-мораль Роберт Меррі, який перелетів Атлантику на малому моторо-вітрильному човні і провів 78 днів. Роберт Меррі не виставляв з своєю родиною, яка вижидала його в Свентемптоні, назд до Америки. Той його історичний човен "Тинкербелл" приміщено на чердаку велетня, яким є "Кни Мері". Залогом за подорож "Кни Мері" влаштували відзнакою американців овацію, коли він вєдав на корабель.

Мирон Б. Куропаль

ЧОГО МИ ХОЧЕМО ВІД НАШОЇ МОЛОДІ?

Що ж тепер?

Ніхто серед українсько-американської громади не може сісти сьогодні до стола і — по короткому розмісли над поданими вище думками — встановити серію виховних цілей для всієї українсько-американської молоді. Це — неможливе завдання, бо ніхто, байдуже як високо освічений чи компетентний, не може бути певний, що його вибір буде вдалий і вирішальний для потреб всіх українсько-американців. Треба багато більше відомостей зібрати, поки ми зможемо сміливо сказати, що наші виховні цілі базовані на науковому розгляді та авторитетній опінії.

А проте один крок в цьому напрямку вже зробив Український Народний Союз на річних нарадах Головного Уряду на Союзі в травні ц. р. Одногослоно Головного Уряду УНС ухвалив створити Виховний Дослідний Комітет, як частину Культурної Комісії УНС, із учителів, народжених в ЗДА і в Україні, представників духовенства, Рідної Школи, батьків та всіх українських молодечих організацій. Такий комітет уже постав і його перші сходи відбулися в Шикаго 17 червня ц. р. Присутні вирішили:

1. Мета комітету: студіювати, дискутувати, визнавати та пояснювати дійсний стан нашої молоді в Америці. Вислідити подати до відомої у дорадчій формі і в якому разі не будуть суперечити чи хрещуватися з завданнями чи методами існуючих виховних та молодечих організацій нашої громади.

2. Цілі і методи праці: 1) — сполучувати думку про konieczність присвячення великої уваги нашої молоді.

2 — розглянути потреби та аспірації нашої української-американської громади, включаючи релігійні, політичні, економічні та суспільні інституції, школи, молодечі організації і саму молодь.

3 — студіювати процес асиміляції в ЗДА.

4 — студіювати зусилля інших етнічних груп в американському суспільстві втримати свою суспільно-культурну спадщину.

5 — перевіряти зусилля нашої громади у вихованні та приготуванні нашої молоді до участі в українсько-американському житті.

6 — просувати, на базі наукового розгляду і авторитетної опінії, низку загальних цілей для українсько-американської молоді.

7 — пропонувати, згідно з потребами, зміни у виховному підході, які вважатиметься за konieczні для суспільно-культурного збереження нашої молоді.

8 — публікувати в англомовній українськомовній секції "Свободи", нашого офіційного органу, висліді всіх дослідів та пропозицій.

9 — уступити висліді всіх дослідів зацікавленим сторонам.

6

10 — допомагати організаціям та особам, які бажають поради відносно проблем молоді.

Шляхи: комітет у своїх студіях над українсько-американською молоддю буде користуватися: анкетами, дослідженнями громад, пресовими дискусіями, громадськими дискусіями, бібліотечними дослідями, відповідними шкіл, своїх і чужих молодечих організацій, виховних центрів, інтерв'ю, семінарами та офіційними проголошеннями церков і парохій.

Праця комітету щойно починається, і в обличчя складних завдань, які стоять перед ним, трудно сподіватися негайних наслідків. Все таки група осіб присвятилася цій праці і дала початок. Сумлінним і впертим зусиллям, в атмосфері сприяння та розуміння, цей комітет може зробити дуже багато.

Одним з найважливіших завдань комітету було встановити близьку співпрацю і взаємну допомогу із Шкільною Радою Українського Конгресового Комітету. На сходах 17 червня відчитано листа д-ра Жарського, з якого виходить ясно, що такі взаємини будуть встановлені.

Успіхи не вдача Виховного Дослідного Комітету УНСовою у великій мірі залежатиме від реакції та співпраці всієї українсько-американської громади. Вєі українсько-американці живо зацікавлені своєю молоддю, і це зацікавлення переходить межі політичних та релігійних різниць. Коли все це зачасно говорити, чи Комітет дасть із себе все те, до чого змагає, сам потенціал Комітету, принаймні теоретично, величезний. Доложемо всіх зусиль, щоб виключити до нього кваліфіковані сили і репрезентантів усіх секторів нашого суспільства. Комітет відносно малий, щоб досягти найбільшої працездатності, і його осідком є Шикаго. Він репрезентує, однак, усі шари нашого суспільства, і ми в майбутньому це багато про нього та його працю почуємо.

(Закінчення буде)

ЩАСТЯ

Про велике щастя мріяла Меланія Харченко. І коли вона закінчила середню школу, постало питання: куди піти? На комсомольських зборах у колгоспі ім. Литвинова, Новомиргородського району, Кіровоградської області, де вона стала на облік, йшла мова про роботу в тваринництві. Тоді й вирішила Меланія піти на ферму.

З початку року, — пише Л. Романенко в "Молоді України" з 15-го серпня, — Меланія вже надовго від кожної корови по 1750 кілограмів молока.

приклад, у Геттисбурзі, місця цікаві з погляду географії, геології чи історії країни.

Будемо старатися також оглянути цікаві місця, що знаходяться під стейтовими чи місцевими зардами. Навчачи досвідом минулих літ, оминатимемо широку рекламу приватній посілости, бо часом вони розчаровують, і до того ж їх відвідання зв'язані з поважною витратою грошей. За кілька миль зустрічаєшось щось подібне і набагато краще під державним чи стейтовим зарядом.

Отже, ми у першому національному пам'ятнику, який відвідуємо цього року. Лежить він на північних окраїнах містечка Пайнстон, недалеко західної границі стейту Міннесота. Перед в'їздовою брамою бачимо невеличке озерце, скелі і індіанські шатра. Приглядаємось — ті скелі невідомі три дівиці, що їх оспівав Лонгфелло у своїй безсмертній "Пісні про Гаятату". Місцевий театр влаштував тут щороку під відкритим небом інсценізацію цієї поеми. Зробивши кілька знімків, в'їжджаємо до пам'ятника.

Тут дозволяє, Дорогий Читачу, ще раз відступити від нашої розповіді і поділитися з Вами змістом однієї старої індіанської легенди:

У той час різні племена червоних людей були між собою у стані війни. Великий Дух розіслав своїх післанців і закликав усі ті племена під червоні скелі. Він стояв на вершці однієї з тих скель, а безліч людей збиралося на рівнині. Він узяв кусок скелі, зробив з нього велику люльку, закував і сказав їм, що оті червоні скелі є частиною їхнього тіла. І хоч вони у стані війни, вони повинні збиратись тут, як приятелі — це місце належить їм усім. Із скель повинні робити люльки і курити їх, коли щось хочуть від нього. Дим з великої люльки покрив індіанське племена, і Великий Дух зник у тому димі. Коли востанє потягує із люльки, вогонь розтопить вершину скелі і запалить двох індіанських жінок, які обернулися на скелі і стоять так до сьогодні. Хто хоче взяти кусок червоної скелі, мусять поклонитися тим жінкам і попросити з них дозволу.

Леся Лисак

Х Л І Б

В Західній Україні по селах він ніколи не був білий. Навіть у найбільших багатих. Бо коли був білий, тоді звався інакше: або булько, або пирогом, або паском, або короваєм. Він міг бути тільки або пильвовий, або разовий. Властиво, різниця була тільки у вигляді й смаку, а пошана була та сама. Те, що разовий був темніший — ні в чому не зменшувало його цінності.

Його пекли в кожній хаті звичайно раз на тиждень. У печах, виплених глиною, з яких вигоралося яркоричне вугілля. Туди він в'їздив спроводом на великій, білій лопаті. А влітку його часто саджали на капуста-ний листок, і тоді наслідком лишалося в нього жилики.

Коли його виймали з печі — він міцно пах. Пах так, що здалека всі знали, що в цій хаті пекуть хліб. Він мав чудову шкурку, яка виблискувала бронзою. Він усмілювався так радісно, як сонце.

Його складали в коморі й накривали полотном. Під кінець тижня він ставав червоним, твердим, але ніколи не псувався. І ніхто ніколи не поважився назвати його "старим хлібом". Бо це вже було б зневагою, а він належав до святощів села.

Коли склика хліба падала на землю, її поспішно підносили й цілували. Цим прохали пробачення за мимовільну неухважність.

За словами молитви — він був "насушений" — в дійсності він був освічений. Бо його — бохонець разового хліба — несли разом з паскою до церкви на Великдень, і його клали біля білого колача й воскової свічки у Свят - Вечір.

Його приносили у Великий Піст до церкви на парастас. Ним благословили тих, що відходили в дорогу. Його брали із собою ті, що відходили недалеко чи дуже далеко — навіть ті, що йшли за море... Він ішов скрізь з живими, і його приносили на гроби тих, що померли.

Були біліші й темніші хліби — менші й більші, — смачніші й не такі вже смачні. Були різні, але всі вони були у великій пошані й повазі. Бо хліб належав до життя села так само, як вода, повітря і сонце.

Без хліба не минуло й дня. А коли часами на передвільку в деякого забракло його, — тоді були це чорні, сумні дні. Дні, коли мовчазний розпач дивився з кутів на порожній стіл. Бо на столі було його місце. У кожній хаті, на середині стола, загорнений в лляну скатерть — він мав своє місце. Коли ж це місце було порожнє — тоді й хата ставала порожньою й сумною.

На передвільку в тих, кому забракло хліба — бували інколи палиниці. Іх пекли на кухонному, "блаті", і вони були плоскі, вбогі й ніби засоромлені. Палиниці не клалися на стіл — їх ковали від очей сусідів у мисник або в кутку на лаві. Іх їли крадькома, швидко, щоб ніхто не бачив. Навіть діти, які пасли корови, не

лі їх так одверто, як хліб. І палиниці діти не приносили ніколи до школи. Бо було ніяково, що таке вбожество...

Але потім прийшли роки, коли навіть ті, що завжди мали хліб, відчули тривожний неспокій. Це було тоді, коли явилися чужі, недобрі люди й почали вимагати "постачання хліба державі".

Ці незрозумілі слова обернулися пізніше на — "контигент" — і від того часу хліба стало менше; і він став ще цінніший. Приїздили з міст гарно вбрані пані й викопували бохонці разового хліба — навіть того, черствого — за якісь шовкові лашки й цацики. Була така весна — такий передвінок, коли до подільських сіл приходили геть здалека, з Півдня селянки й просили скибки хліба. Часами вони приносили з собою дітей і просили залишити їх у тих хатах, де ще на столі лежав хліб...

А потім прийшли дні, коли полями прорувались човги, що живіть рвали землю; коли горіли села, і люди бігли кудись, наманіючи, залишаючи за собою все; коли все закрутилось в несамоутих суматох, що здавалися кімчем світу...

А потім — воєзаспокоєння. Ніби заспокоїлося, так, назовні, бо села перестали горіти, тільки по них уже вешталися люди в гнило-зеленій одежі з червоними зірками на шапках... Згодом не стало меж і не стало піль, на яких колись бігли золотом буюли життя: це вже були "колгоспні лани". І відтоді на столах уже не клали хлібини, загорнені в білу лляну скатерть...

Спитасте: звідки така прозаїчна тема — і чому? Бачите — приходять листи. І ви читаете: "Вчора ходила до Поморяні, стояла в черзі й принесла хлібину".

Яніше сказати-не можна. Це вже не перехідний час — не передвінок — це вже так завжди...

Не печеться тепер пахучі, брунатні, радісно-усміхнені хліби. Треба йти йти сім кілометрів і стояти в черзі, щоб принести одну казюну хлібину...

На як довго її вистачить? Як вона смакує? І як тепер у хаті, яка колись, коли він не лежав на столі — була така сумна й неприємна? Я не можу не думати про це. Я мшшу, коли бачу гори пахучого, білого печива у крамниці. Коли щоденно чує, як говорять люди: "Не їжте хліба, бо від нього товстіють". Це тут. А там — по хлібину, таку чужу, "державну", треба йти сім кілометрів... Іти з багатого колгоспу подільського села, де було стільки хліба...

Я хотіла б написати про щось радісне й погідне, але не можу. Не можу, бо думаю про порожнє місце на столі, де за неписаним, але дуже давнім законом повинен лежати хліб. Його тепер там немає. І я питаю: коли приїде кінець одній з найбільших кривд — кривді, що від людей, які творять хліб, відбирає його?...

(Далі буде)

Дітройт, Мич.

В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ
ТА ПОГО КУЛЬТУРИ

Посилена русифікація та переслідування українського народу на рідних землях викликали занепокоєння серед українців у вільному світі та дали поштовх до складання протестів в обороні прав поневоленого народу.

До цієї, широко закрасної, акції українців у вільному світі долучився також і Відділ Українського Конгресового Комітету Америки, Дітройт-Схід і Гемтремк, який в своїй діяльності особливу увагу звертає на пропагування ідеї боротьби українського народу за волю та використання всякої нагоди, щоб поінформувати відповідні політичні чинники про

дєральним сенаторам і конгресменам, Об'єднаним Націям та представникам багатьох місій при Об'єднаних Націях. Резолюції ці знайшли свій відгук, про що свідчать листи, які наспіли на адресу Відділу, а в яких помітні прихильні заяви до змагань українського народу.

Конгресмен Джан Дінгел вніс ці резолюції до Конгресового Рекорду з дня 9 липня, 1965 року, попередивши їх своїми завагами.

Резолюції поміщені на стор. А 3652, том III, с. 124.

Доцільним також буде подати деякі коментарі на переслані резолюції, щоб так чином познакомити українське громадянство про поставу представників вільного світу до української справи.

Державний Департамент в листі з 21 липня, 1965 року, пише: "...Ваш комунікат до президента ЗДА після розглянення в Білому Домі переслано до нашого Департаменту, щоб ми могли також познакомитися з поглядами Вашої організації. Ми оцінюємо Ваше зацікавлення долею українського народу".

Сенатор Пет МекНамара в листі з 15 липня, 1965, пише: "...Я поділяю з Вами Ваше глибоке занепокоєння долею українського народу, а також і Ваше стремління допомогти здобути волю України, яка знову могла б стати частиною вільного світу".

Сенатор Філіп Гарт в листі з 14 липня дякує за резолюції та рівночасно інформує про переслання їх до відповідної комісії під розгляд.

Конгресмен Люціс Недзі в листі з 12 липня дякує за переслані резолюції та заявляє про його всесторонню допомогу в здійсненні ідеалів людської гідності.

Конгресмен Чарльс Дікс в листі з 26-го липня пише: "...Ви можете бути певні, що мої безперервні заходи за посередництва нашого уряду та Об'єднаних Націй посприяють протестам проти переслідувань та злочинів Сов'єтського Уряду супроти України та інших поневолених народів світу".

Конгресмен Біллі Фарнум в листі з 20 липня дякує за резолюції, які він передає, як Вам вже відомо, які завжди підтримував всі заходи спрямовані до звільнення народів, які живуть під червоною окупацією і тому я особливо захоплений способом оформлення Ваших резолюцій".

Конгресмен Джан Мекі в листі з 19 липня дякує за листи та залучені резолюції і пише: "Ми повні вдячності з Вами та разом з Вами осуджуємо всі злочини поповнені совєтським режимом супроти українського народу".

Листи повні симпатій до змагань українського народу переслали ще конг. Джеймс О'Гара, конг. Джералд Форд, конг. Марта Гріфіс та конг. Пол Тодд.

На переслані резолюції відгукнулася також і Комісія Людських Прав при Об'єднаних Націях, яка листом з 20 липня повідомила нас про їхні заходи в напрямі познакомлення всіх членів Комісії з змістом резолюцій. Рівночасно Комісія Людських Прав переслала копії резолюцій представникам заторжених держав, і делегатам Сов'єтського Союзу.

Приговежуючи резолюції та розповсюджуючи їх серед високопоставлених

На відвідинах у пластовому таборі
„Стежки культури“

Затишною доріжкою віддається від гамірного „Таймс Скверу“ Пластової Оселі в Іст Четтемі і входить в ліс. Тинста прохолодає, сонячний запах дерев, доріжка піднімається вгору. Врешті скромний напис: „Стежки культури“ із невеличкою куріною емблемою „Перших Стеж“ в розі.

Ідете за написом і замість традиційної по наших таборах „брами“ над вами колосальний, майстерно розп'ятий з шнур „пауку“, зібганий посередній вузлом з тугого мотузка.

Табір, як і всі інші: яких десятків шатер, захованих між деревами, велике палітище посередній, та ви зразу відчуваєте якусь незвичність атмосфери чи таборових зайнятих. Це ж бо з'їхалося з різних закутків Америки як теж Канади понад тридцять молодих студенток-пластунів, зацікавлених різними галузями мистецтва, щоб зустрітися віч-на-віч з нашими передовими мистцями, набратися їхнього знання та жати і... попросувати власних сил. Такою ж і була мета табору: Подати огляд різних ділянок української культури та, ідучи за цюгоричним кліматом пластової праці, дати змогу, заохоту та практичні вказівки для розвивання талантів.

І ось табір в розгари праці. Учасники поділені на їхніми зацікавленнями на гуртки, які працюють разом або за своїми спеціальностями. Вже відбулася спільна прогулянка на два симфонічні концерти в Тенгелвуді, відвідання галерії образів та відомої п'єси „Глєс менажері“. Вже відвідав табір д-р І. Соневицький, дяючи огляд та історію української музики, а маестро Л. Гуцалюк зробив справжню несподіванку і радість учасникам табору і на їх очах намалював образ „найкраще де конструюючи таким чином своє мистецтво, згадували потім захоплені пластуни: „Цяточка червоного, цяточка синього і ось на очах ростуть квіти на політи — так якось просто і швидко. Оораз подарований куріневі „Перших Стеж“ підсилює також в затишному куточку одного шатра.

За фаховими вказівками пл. сен. Ольги Кузьмович та силами самих таборовчак заплановано вже „однодіянка“, що появиться під кінець табору, а д-р М. Кузьмович продовжатиме це і в наступному тижні свій вичерпний огляд українського образотворчого мистецтва, ілюструючи його численними прозірками. Просто годі перелічити всі багатогранні, відбуті чи заплановані, зайняття табору і прості, шановні гості, коли доведеться кого поминути.

А сьогодні, ред. Ю. Лаврінко говорить про літературу 20-их років, а згодом кол, які тепер впливають на формування світової політики. Відділ УККА стався ще раз пригадати представникам вільного світу про стремління поневоленого цього сьогодня українського народу. Лише такими акціями та спільним фронтом цілої української спільноти в вільному світі зможемо добути надзвичайний успіх в боротьбі за самостійність.

В. Тустанівський

На свіжій могилі бл. п. о. Романа Куціла

І знов відійшов від нас один із старшого покоління — о. Роман Куціла. Народжений 1888-го року у священницькій сім'ї в Мочарах, пов. Лисько, гімназійні студії закінчив в р. 1903-ім в укр. гімназії в Перемишлі.

Вчасно втратив батька, осталися мама удова, яка у сильними трудами потрафилла вивести в люди 5-ох синів і одну доньку, заповнивши їм вищу освіту.

По зложенню матурі, молодий, охочий до студій Роман, добрий співак, який понадто грав гарно на скрипці, вписався на теологію, яку скінчив 1907 р. Одружився з панною Синевичівною і в 1908 році висвятився.

Душпастирську працю зачав у Синьї, пов. Ярослав в о. Кліша. Згодом перейшов на посаду катехита в школах в Мостисках коло Перемишля і по кількох літах став там парохом.

В цій місті провів 36 літ, аж до виїзду в літі 1944 на захід, бо в тім місті не був певний життя свого і своєї родини збоку розширеної польської окупації.

Перебував у Німеччині кілька літ і, вконець 1950-го р. прибув до Рочестера, з жін-

кою, донькою Ярославою і сином Романом.

Життя його у вересні 1951. р. внаслідок тяжких переживань перенеслося у вічність, залишаючи знеможеного мужа на опіку дітей.

В Рочестері покійник сповняв душпастирські обов'язки при церкві св. Йосафата аж до зими 1964-го року. Загальне ослаблення не дозволило покійному в 1965 році відправити Службу Божу.

Вліті 1965 р. ослаблення опанувало покійного так, що він 20-го серпня віддав Богу душу.

Похорон відбувся 24 серпня при участі о. декана Середовича і Впр. оо.: Чавса, Ілевича, Городецького, Стасюка, Шуфлята, Мака, Мицишина, Корчинського, Остава і Тимочка.

Влаштуванням похорону займався парох о. Чомко. У церкві прощав Покійного о. Городецький, над гробом промовляв дек. Середович, а вкінці сказав це кілька слів молодий товариш Покійного це з гімназійних часів радник Зубрицький.

Отець Куціла відзначався гарним характером, був лагідний і спокійний відчай. В товаристві був все милим гостем, бо і співав гарно та вмів оповідати цікаві пригоди з минулого.

Що у виконанні своїх обов'язків був він добрим батьком своїх духовних дітей, свідчить факт, що на його похорон, хоч був будний день, приїхали його колишні парохіяни аж з далекої Канади.

Осиротів 5 дітей, синів Олександра і Маріяна в Австралії, дочку Ярославу, зам. Левинську і сина Романа в Рочестері і дочку Ірину зам. Калко в Австралії.

З кількох братів покійного живе ще лиш один о. Іларій, який за Польщі був священником на заході — а тепер деє коло Калуша ведє злиденне життя.

Хай американська земля буде покійному легкою і — в пам'ять вічну да будет Праведник!

О. В.

Петро Зубрицький

Шикаго, Іл.

ВЕЛИКИЙ ОСІННІЙ ФЕСТИВ

Шикаго (С. О. К.). — Комітет оборони традицій Української Католицької Церкви в Шикаго влаштував в неділю 12-го вересня ц. р. на площі Форест Гілл Пікнік Гров великий осінній фестиваль. Займався влаштуванням і переведенням програми цього фестивалю спеціальний фестивалний комітет, що його очолював Богдан Савчинський, Мирон Ожга і Антін Куляс. Квесь дохід м фестивалю буде пересланий до рук Верховного Архископа Кардинала Йосифа Сліпого, щоб допомогти йому в реалізації задуманого ним діла — створення Українського Католицького Наукового Центру в Римі, праці над організацією якого вже почалися.

КНИЖКИ

ДЕ КУПИТИ?

Вас. Чаплінов: Іско Гала (ілюстров. сатир. пов.). \$1.25; Вор. Гринченко: Твори (два томи) \$3.85; В. Короліко: Вибрані (368 ст.) \$2.15; Ів. Маніло: Грім за зорею (твори) — \$0.80; „Нові Дні“ (популярні ілюстров. журнал, серпень 1965) \$0.45; Еміль Золя: Мрія (повість) \$1.00; М. Твен, Ч. Уорнер: Положений вик (повість) \$2.20. Адреса

I. Manylo, Wolosozat
P. O. Box 472
Vineland, N.J. U.S.A.

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для Ваших дітей у юнацькому віці це ПЕРЕДПЛАТА на цікавий, ілюстрований місячник

ЮНАК

Річна передплата 5.00 дол. — Порадьте Ваших друзів і знайомих, щоб заперечували „Юнака“ для своїх дітей. На бачанні вислано безкоштовно показове число.

YUNAK Magazine.
2199 Bloor St. West, Apt. 14
Toronto 9, Ont., Canada

НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ!

Оселі Українського Народного Союзу
в Кетсільських горах
БІЛЯ МІСТА
КЕРГОНКСОН, Н.П.

ВЕЛИКИЙ ВІКЕНД НА СОЮЗІВЦІ

В найближчу суботу 4-го вересня 1965
**ВЕЧІР ГУМОРУ, САТИРИ
І МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА**

з виступами

**Івана Керницького-Ікера
Миколи Понеділка
і Алли Білаїв**

В неділю 5-го вересня 1965 року
ВЕЧІР ПІСНІ І ТАНКУ

з виступами

Оксани Бриць
ОПЕРНОЇ СПІВАЧКИ МЕЦО СОПРАНО

Акомпаніамент — Проф. ІГОР СОНЕВИЦЬКИЙ та БАЛЕРИНИ

Оксани Войновської
ВЕЧОРАМИ ПРОВІДИТИМЕ

Володимир Гентин

В суботу 4 і неділю 5 вересня 1965 року
Тенісові та плавацькі змагання

ПІСЛЯ МИСТЕЦЬКОЇ ПРОГРАМИ

ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

ПРИ ЗВУКАХ ОРКЕСТРИ

„АМОР“

Забави в П'ЯТНИЦЮ, СУБОТУ І НЕДІЛЮ

Телефон СОЮЗІВКИ — 914 626-5641

ІСТОРІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
(ДРУГЕ ВИДАННЯ ДОПОВНЕНЕ ДО 1964 Р.)

Вже вийшла з друку (перший том)
(Ціна має два томи)

Видання І. У. К. Люке-сове, на найкращому папері, тверді обкладинка, опрацьована в імітацію шкіри, з золотодруком та цедювальною охороною обгорткою, так, як належить українській культурі.

Перший том має розділи: Мітологію, Побут і Писемство. Разом 480 сторінок і 322 ілюстрації.

Ціна першого тому \$12.00 (з перекладом).

Так виглядає І. У. К. в помен-шою. Діагона величина 10 x 7 1/2 x 1 1/2 дюймів

Замовлення вислати до

КЛУБУ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ

Ukrainian Book Club

I. TYKTOR, PUBLISHER

P.O. Box 3597, Winnipeg 4, Canada

(Віддати, виповнити і вислати)

ДО КЛУБУ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ

Замовлюючи Історію Української Культури (перший том) в ціні \$12.00. Належність переслати чеком, монітором, готівкою в листі (Копія готівкою то в реєстраційному листі).

Книгу прошу вислати на адресу:

СОЮЗ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ
СПОРТОВИХ ТОВАРИСТВ — СХІД
Делегатура УСІАК

влаштує в порозумінні та в співпраці з УПРАВОЮ ОСЕЛІ УНСОЮЗУ „СОЮЗІВКА“

в днях 11-го і 12-го вересня 1965 р.
на „СОЮЗІВЦІ“ в КЕРГОНКСОН, Н. П.

ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР

жіночих і чоловічих дружин,
членів СІАСТ-СХІД

за мандрівні чаші „СОЮЗІВКИ“

Початок турніру в суботу, 11-го вересня, о год. 11:00 рано.

Зголошення дружин до участі в турнірі найпізніше до 9-го вересня ц. р. приймає Ланковий Відділ СІАСТ-СХІД на адресу:

Dr. M. SNIHURCOWYCZ

1 Goodwin St., New Haven, Conn. Tel.: 469-9707

Турнір відбудеться без огляду на погоду. Управа „Союзівки“ подбала про залу в середній школі міста Кергонксону на випадок дощу чи навіть холодної погоди.

Збірка дружин о год. 10-й рано у вестибулі головного будинку (гостиниці „Союзівки“).

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ПОВІДОМЛЯЄ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ПРО ДАЛЬШЕ ПОЛІПШЕННЯ СВОЄЇ 72-РІЧНОЇ СЛУЖБИ СВОЇМ НАЦІОНАЛЬНИМ ГРОМАДІ НА ПОЛІ ЖИТТЕВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ЗБІЛЬШЕННЯМ ЧИСЛА СВОЇХ ЧИСЛЕННИХ ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ ГРАМОТ НОВОЮ, НЕЗВИЧАЙНО КОРИСНОЮ І НЕЗРІВНЯНО ДЕШЕВОЮ

П'ЯТИ Й ДЕСЯТИ - РІЧНОЮ

ТЕРМІНОВОЮ ГРАМОТОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

[TERM INSURANCE]

З ДНЕМ 1-ГО ЛІПНЯ 1965 РОКУ

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ має змогу забезпечити на найменш **НЕОБМЕЖЕНУ СУМУ**, а саме у ліміті 10-40 на \$50,000, від 41 до 50 на \$25,000, а від 51 до 55 на \$15,000. Найвища сума забезпечення: \$5,000.

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ є **ПЕВНИМ ДЕШЕВО**. 24-річна людина може забезпечитися часовою граматою на \$5,000 усього за \$27.35 річно; 30-річна за \$30.10, 40-річна за \$41.25 і т. д., що дозволяє навіть неможливім людям здобути **ВІСЬОКЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА НЕВЕЛИЧКУ ВЕЛІДУ**.

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ забезпечує на 5 та 10 років і дозволяє перед закінченням того терміну **ЗМІНИТИ ЧАСОВУ ГРАМОТУ НА ПОСТІЙНУ**, чи додати речення, згідно з волею забезпеченого, без лікварських оглядів і без огляду на його тодішній стан здоров'я.

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ має змогу, за вищеліченого доплатою, **повернути суму забезпечення у випадку смерті** з наслідком ампутації. Особи до 40 року життя можуть з неї отримати до \$15,000 за страхові платежі, які вони внесли.

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ забезпечує членам усі членські права, зокрема право на **грошову допомогу** в надзвичайних випадках.

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ передбачує **одноразову** готівку, як не-гнучкий УНСОЮЗ. Вона є **безпечною** і **незалежною** від припадків **ДОСТАТНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ** для неможливих ризиків **недостатнього** життя, які потребують шкерего, а хоча б і не забезпечення на час. Доки діти не відрастуть і не здобудуть освіти.

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ має особливі і рідкісні переваги: **ДОПОВНИТИ СВОЄ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ** до смерті, для діти до економічного безбачу на випадок передчасної смерті, особливо удова і сиріт, які втрачають маму і батька.

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ уможливує **одноразову** і **рідкісну** участь в усіх життєвих випадках **ПЛАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**, координуючи численні грамати значального забезпечення із граматою акцидентною та терміною.

ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ! Скористайтеся з цієї виїзкової нагоди, щоб **ДОПОВНИТИ** своє поточне забезпечення **ВИСОКИМ** і **ДЕШЕВИМ** **ТЕРМІНОВИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ** на час найбільшої потреби Ваших найближчих!

НЕ-ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ! Станьте членами найстаршої і найбільшої української установи в вільному світі, забезпечивши себе і своїх рідних перед завжди можливим ризиком передчасної смерті, дуже дешевою граматою термінового забезпечення.

ЧЛЕНИ І НЕ-ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ! Не відкладайте забезпечення свого і своїх рідних на неспавне завтра. Не відкладайте **ВАЖЛИВІ** **ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**. Важливим є не те, чи ви є членом, а те, чи ви забезпечені **ДОСТАТНЬО**! За пару доларів місячно можете придбати високу суму забезпечення, від якої ніхто не зможе відібрати Ваших найдорожчих.

ГРОМАДЯНИ! Ще сьогодні зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСОЮЗУ або навіть прямо до Головного чи Канадського Канцелярії УНСОЮЗУ. Не забувайте високої народної мудрості, що **ОБЕРЕЖНОГО ГОСПОДА БЕРЕЖЕ**.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ГОЛОВНА КАНАДІЙСЬКА
81-83 Grand Street
Jersey City, N. J.
ZIP Code 07303

КАНАДІЙСЬКА КАНАДІЙСЬКА
277 College Street
Toronto 2-B, Ont.
Canada

СПОРТ

Редател: В. Сохан

ТЕНІСОВИХ ТУРНІРІВ ЧИСЛА ТА ЧЕМПІОНИ НА СОЮЗІВЦІ

Інженер Богдан Рак, організатор і провідник тенісних першостей УСЦАК, святкуватиме в цюгоричних традиційних змаганнях разом з ними і свій десятирічний ювілей ведення цих спортивних імпрес на Союзівці. На знімку інж. Б. Рак грає з Люсі Друнєвич, чемпіонкою жінок УСЦАК в минулорічних першостях тенісу.

Тенісові і плавацькі змагання за першість Української Спортової Централі Америки і Канади, які відбулися 4, 5 і 6 вересня на Союзівці, встановили імовірно новий рекорд числа учасників. До вітківки вчором, як інформували керівники тенісних змагань, інж. Богдан Рак, вже зголошених 72 тенісистів і 24 плавців. Серед зголошених ще не було тенісистів з Клівленду і Дітройту, тому і можна сподіватися більшого числа учасників. Зголошення до учасників у плавацьких змаганнях, якими проводилися і в цьому році Ярослав Рубель, будуть прийматися навіть безпосередньо перед змаганнями на Союзівці. Все це вказує, що „ювілейні“ бо десяти змагання УСЦАК на Союзівці, будуть відповно до святкової нагоди членів і ще кращі, як попередні.	1956 — 21 1957 — 34 1958 — 55 1959 — 71 1960 — 71 1961 — 83 1962 — 66 1963 — 79 1964 — 74
---	---

Для інформації симпатиків „білого спорту“ подосмо виписуємо першуну тенісу УСЦАК в поодинокій роках змагань на Союзівці.

Чоловіки, які здобули чаші УСЦАК:	1956 — Б. Стопницький 1957 — Ю. Годів 1958 — Ю. Король 1959 — Ю. Король 1960 — Ю. Король 1961 — В. Герлинський 1962 — Л. Воробкевич 1963 — Л. Воробкевич 1964 — Л. Воробкевич
-----------------------------------	---

В дев'яти попередніх тенісних турнірах на Союзівці, що відбувалися щорічно на „День Праці“, взяли досі участь 552 змагунці. Ці числа за роками вказують ріст популярності цих змагань і самого тенісу серед нашої молоді. Ось числа учасників дев'яти тенісних турнірів:

Жінки, які здобули чаші Союзівки:	1956 — М. Душник 1957 — О. Дигдалевич 1958 — І. Стечик 1959 — І. Стечик 1960 — І. Стечик 1961 — Л. Друнєвич 1962 — І. Стечик 1963 — Л. Друнєвич 1964 — Л. Друнєвич
-----------------------------------	--

Засновано 1920 р. Тел.: AL 4-8779; AL 4-3717

„КОВБАСНОК АГЕНЦІЯ“
НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО
286 E. 10th Street New York 9, N. Y.

• ВІЛЕТТИ НА КОРАБІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ;
• ВСІ ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ;
• ВСІ РОДИ ЗАВЕЗЕННЯ;
• ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ;
• ПАСПОРТИ ДО ВСІХ КРАЇН ЄВРОПИ І АЗІ;
• МІЖНАРОДНІ ПОШТОВІ ПЕРЕКАЗИ.

Віра КОВБАСНОК-ПІМЕНКО Антін ПІМЕНКО
ВІДКРИТО: в кожний день: 9:30 — 6:30 веч.
в СУБОТИ — буде закрито в місцях ЛІПНИ І СЕРПІ.

КНИГАРНЯ „СВОБОДА“

приймає замовлення і висилає за попереднім надісланням належності (чек, поштовий переказ) такі книжки:
СЛОВО Збірник українських письменників у екзилі. Ч. 2. Тверда оправа, сторінок 400 \$6.50

Д-р Матвій Стахів: УКРАЇНА В ДОВІ ДИРЕКТОРІ. Том 5. Директорія і антакта, сторінок 248.

М'яка оправа 2.50

Тверда оправа 3.50

В. Т. Несторович: СЕРПІ І БУРЕВІ. Роман-репортаж. Сторінок 468. М'яка оправа 6.00

Тверда оправа 6.80

Николай Вояківський: ШЛЯХАМИ НАШИХ ПРОЦАН. Провідні про чудотворні ікони Божої Матері. Стор. 193.

А. Андрій Кушак: В ОБИМАХ МАТЕРІВ. Стор. 259.

Тверда оправа 3.00

Д-р Ст. Ріпкевич: БІБЛІОГРАФІЯ ДЖЕРЕЛ ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРЕЛЬЦІВ. Сторінок 115

2.00

Д-р Лука Луць: СЛІДАМИ СТРЕЛЬЦЬКОЇ СЛАВИ

Д-р Тимотей Майдів: 3-НАД ДНІСТРА НА КАНАДІНСЬКІ ПЕРІ. Стор. 208

3.00

Д-р М. Соломій Цюрох (монахинея Василіянка): ПОГЛЯД НА ІСТОРІЮ ТА ВИХОВНУ ДІЯЛЬНІСТЬ МОНАХІНЬ ВАСИЛІЯНОК. Сторінок 256.

5.00

Людмила Коваленко: РІК 2245

Людмила Коваленко: СТЕПОВІ ОБРИ. Перша книжка великої трилогії. Тверда оправа 3.75

М'яка оправа 2.25

Марія Пастернак: УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В ХОРЕОГРАФІ. Стор. 238. Тверда оправа 3.50

М. Поляний-Угорчак: ПРИГОДИ КОТИКА МУРЧИКА. Кольорові ілюстрації

1.00

СВОБОДА, 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Семіори, які здобули чаші „Свободи“:

1958 — Р. Ракочий
1959 — М. Венгрінович
1960 — В. Соколовський
1961 — В. Соколовський
1962 — К. Бень
1963 — Б. Стопницький
1964 — К. Бень

Юнаки, які здобули чаші „Укр. Тижневика“:

1959 — Р. Смаль
1960 — О. Лебедович
стар. — Б. Сливка
1961 — І. Дурбак
стар. — Б. Сливка
1962 — А. Попель
1963 — Я. Тимків
1964 — В. Роговський

Юнаки, які здобули чаші „Українського Тижневика“:

1959 — Андрія Кейбца
1960 — Андрія Кейбца
1961 — Андрія Кейбца
1963 — Андрія Кейбца

Іван Дурбак здобув у минулому році чашу за найкращу спортову поставу. Його жув він на знімку з рук п-і Марії Душник, фундаторки цієї нагороди.

В минулому році впроваджено вперше нагороду — чашу, яку уфундувала Марія Душник, перша чемпіонка жінок з 1956-го року і одинока з тенісистів, що брала участь у всіх дев'яти турнірах на Союзівці. Ця чаша призначена тенісистів, чи тенісистів, за найкращу спортову поставу в першостях УСЦАК. П'ять минулих першостей тенісу здобув уперше Іван Дурбак.

ТУРНІР ВІДВАНКІ ЗА ЧАШІ СОЮЗІВКИ
11-го і 12-го Вересня

В суботу і неділю, 11-го і 12-го вересня відбудеться на Союзівці відванківський турнір за мандрівні чаші Союзівки. Влаштує його цього року як і в попередній Союзівка в порозумінні та у співпраці із СУАСТ — Схід, ланковий якого д-р М. Снігурович проводить змаганнями. Зголошення до участі в турнірі приймає до 9-го вересня д-р М. Снігурович на адресу:

1 Goodwin Street,
New Haven, Conn.
Phone: 469-9707,
Area Code (203)

Початок змагань в суботу, 11-го вересня, о год. 11 рано. В минулому році чашу Союзівки в конкурентії жінок здобула дружина молодих плавунок з Торонто — „Медведки“, які опісля стали чемпіонами юначок Канади. Їх приїзд на Союзівку, щоб боронити чаші на цей рік, буде атракцією турніру.

КЛК НЮ ПОРК
ЗДОБУВ ПЕРШІСТЬ
СУАСТ — Схід

Вкінці минулого тижня закінчено тенісові розгри за дружинову першість Сходу 1965-го року. Першуну СУАСТ — Схід став Карпатський Лешетарський Клуб після перемоги 4:1 над „Трибутом“ з Філадельфії у зустрічі, яка відбулась в суботу, 28-го вересня в Ньюарку. Поодинокі висліди гор:

КЛК	Трибу
Ю. Ломага — Ю. Савчак	3:6, 3:6
І. Дурбак — О. Олінець	3:6, 6:4, 6:3
Герлинський — Олінець	6:3, 7:5
І. Дурбак — Ю. Савчак	2:6, 6:4
(Іхній третій сет перервано при стані 2:2 через корч м'язів Ю. Савчака)	
І. Дурбак і Ю. Ломага — Ю. Савчак і Я. Тимків	7:5, 5:7, 6:3

КЛК Ню Йорк здобув цим самим правом репрезентувати Схід у фіналі дружинових змагань за першість УСЦАК, в яких зустрінуться з дружиною „Львова“ з Клівленду вже в понеділок, 6-го вересня на Союзівці.

В неділю, 29-го вересня тенісисти „Трибута“ вибороли перемогу 3:2 над дружиною „Чорноморської Січі“ в Ньюарку.

Поодинокі висліди гор:

„Трибу“ — „Чор. Січ“
О. Олінець — В. Гук
7:5, 8:6
Ю. Савчак — Ю. Карпінка
6:3, 6:4
Ю. Савчак — З. Силик
11:13, 6:8
О. Олінець — Б. Кучинський
6:2, 3:6, 6:1
Гук і Карпінка
П. Шиприкевич і Я. Тимків
В. Гук і Ю. Карпінка
2:6, 1:6

В дружині „Чорноморської Січі“ бракувало Коляківського, якого несподівано неприємність послабила у всьє склад. Зустріч в поодинокій грі З. Силика з Ю. Савчаком тривала 3 години і 40 хвилин.

М. З.

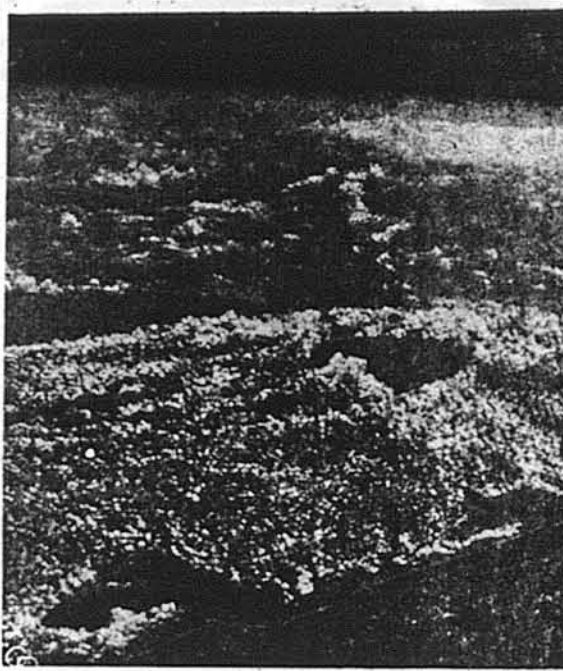
КЕРМАНІЧ ДРУЖИН, ЧИ ЗІРКИ

Якість та успіхи кожної спортової дружини залежать не тільки від технічного знання та фізичної кондиції змагунів, але теж від сили, яка спонос поодиноким змагунів у скоординовану дружинну, нею доцільно кермує та дбас про її бойового духа. Такою силою є технічний керманіч дружини. У справді професійних дружинах технічний керманіч є центральною постаттю. Він звичайно є висококваліфікований (та високоплатний) фахівець із визначними організаційними здібностями. Він теж повинен мати провідні здібності, а зокрема повинен уміти вибудувати змагунів його найкращі здібності і максимальне зусилля. Для цього добрий керманіч дружини мусить бути не тільки знавцем даного спорту, але і добрим психологом, щоб успішно кермувати дружиною та спонукати її до максимуму співпраці і зусиль. Керманіч дружини мусить мати здібність розуміти владу змагунів, його проблеми, — уміти розуміти і оцінювати все це з точки погляду змагунів. Добрий керманіч дружини, це передумова успіхів дружини, поаній керманіч — впливає на обниження рівня дружини і може спричинити її розклад та занепад.

Як виглядають ці справи в наших футбольних дружинах? Серед прихильників наших професійних дружин завжди знаходяться одиниці, які безкорисно та із самопосягання беруть на себе тягар кермувати дружиною. Але, мимомо найкращих зусиль цих ідейних одиниць, ця дуже важлива сторінка розвитку дружини неможливо. Причин цих недомог є декілька. Перш за все керманіч, які працюють безплатно і виконують іншу зарібкову працю, присвячують справам дружини мало часу. Вони на позиціях керманічів надто часто міняються, а деколи керманічами є рівночасно дві, а то і більше осіб.

Думаю, що одинокою розв'язкою цієї справи є встановлення до бюджету наших футбольних дружин посту платних керманічів дружини. Це могли б бути пости з повними платнями, або принаймні з частинними. Кандидатів на ці становища треба шукати перш за все серед інтелігентних теперішніх, або бувших змагунів наших дружин. Впровадження платного керманіча не повинно б бути великим обтяженням бюджету дружини, як це могло б здаватися. В дану пору клуби розбудовують свої перші дружини футболу „зірками“, які вони імпортують. Часто ці „зірки“ вже підстаркуваті, на склони своїй спортової кар'єри, а їх спровадження з Південної Америки, Англії чи Канади коштує наші клуби чимало гроша. Коли б була налагоджена система керманічів дружини, ми могли б добути з футболу таких самих, а то і кращих успіхів з меншою кількістю „зірок“. Заощаджені гроші

ФЛОРИДА З ФОТО-ОБ'ЄКТИВУ ДЖЕМПІ-5

Астронавти Гордон Купер і Чарлз Конрад зробили під час свого кружання навколо Землі також подане тут фото Флориди з відстані 150 миль. На фото: Флоридський півострів з частиною Атлантичного океану з правого боку угорі і Мексиканською затокою внизу. Темна „ляма“ посередні фото — Озеро Окічоби. Зліва внизу: порт Тампа.

Жидівські Олімпійські Ігрища закінчилися перемогою атлетів із ЗДА

В Тель Авіві, Ізраїлі, закінчилися сьомі Олімпійські Ігрища жидівських спортовців з цілого світу, так звані Ігрища Макавеїв. В цих змаганнях брало участь понад 1,500 атлетів з різних країн світу, в тому і 200 змагунів із ЗДА, які вибороли в загальному токуванні перше місце. В цих Ігрищах здобули американські жиди 75 золотих медаль, а далші місця в токуванні країн зайняли: Ізраїль 31 золотих медаль, Британія 15 і Південна Африка 11.

Американські жиди мали найкращі осяги в легкій атлеті, спеціально в коротких і середніх бігах, гінцях та стрибках. В цих конкурентіях на всіх 21 здобули американські жиди 13 перших місць. 3-поміж них пописався найкраще філадельфійський Марк Кон, який здобув шість золотих, три срібні і одну бронзову медаль, та олімпійський ветеран Ейб Гроссфельд, який привезе до свого міста замешкання Нью Гейвену 11 медаль, з них чотири золоті, чотири срібні і три бронзові.

В цих Ігрищах жидівських спортовців брали участь змагунці з таких країн: Аргентина, Австрія, Австрія, Бельгія, Бразилія, Венесуела, Данія, Іран, Індія, Італія, Канада, Мексико, Голландія, Панама, Перу, Родізія, Південна Африка, Уругвай, Франція, Чиле, Швеція, Швейцарія і Джеймса. Ігрища Макавеїв почалися 23 вересня і закінчилися святою церемонією на стадіоні Рамат Ган, біля Тель Авіву, 31-го вересня в приваності 50,000 глядачів.

Миті урядовці в австралійському порті Сідней знайшли на одному вантажному кораблі, що мав відплисти до Америки 11 фунтів героїни і 5 фунтів опіуму: цей транспорт наркотиків варті 250,000 дол. Пакірки наркотиків перевезли їх з Сінгапуру: донес із Сінгапуру насторожних австралійських властей.

напевно покрили б платню керманіча дружини.

На мою думку справа дійсно „професійного“, тобто фахового і платного керманіча дружини, з необхідністю та передумовою дальшого розвитку наших футбольних дружин, і її в наших умовах можна зреалізувати.

Я. Татомір

— Чи ви думаете направду уособлювати Тарзана, — питає Воллес. — Чому ж

Розшуки

ПОШУКУЮ ІВАНА ФІТЕЛЯ
родом з Молошків, повіт Яворів, віком около 60 років. Перед війною перебував у Нью Йорку, або стейті Нью Йорк. Шукас родина в Україні. Хто знає щонебудь про нього, або він сам, прошу подати на адресу:
H. Reynarowych
10 Garden Street
New Haven, Conn.

Business

Opportunity

WARREN COUNTY, N. J.
A QUIET RESTFUL RETREAT

A 30 acre estate with 900 feet of private winding macadam road leading to a luxurious, cozy house, nestled in rolling hills, surrounded by many evergreen trees, etc. Having a 1 acre spring fed pond near house & 2 car garage. Ideal location a short distance from major highways. Low taxes. A terrific buy for those who desire seclusion. For quick sale — only \$85,000.

M. J. BISHKO — Realtor
29 St. James Place
Clifton, N.J. 778-5886

НА ПРОДАЖ COFFEE SHOP

Догідне положення, близько „Свободи“, навпроти фабрики Colgate. Великий збут. Голоситесь в крамниці або на гопі.
LUISA CABRERA
73 Grand Street
Jersey City, N.J.

Real Estate

СВІЖЕ ПОВІТРЯ

чи газ від автобуса, тротуар, тяжкий дим з великих апартаментових будинків та фабрик, — що Ви дихали сьогодні до жисте? Перебравтеся на гарні околиці Flushing, Bayside, Whitestone. Тут ще є свіже повітря для Вас і ваших дітей.

Зголосіть свої потреби до однієї української агенції реальності в цих бажаних секціях.

ДМИТРО ГОРБАЧ
FL 7-5400
PENNINGTON AGENCY
192-12 Northern Blvd.
Flushing, N.Y.

ПРОДАЄТЬСЯ 2 ДОМИ

2 род. з крамничого, гаражем і фруктовим садком, дохід покрияє всі витрати і 1 апартамент. В спокійній, зеленій районі Бронксу. Ціна — \$22,000. Готівки \$3,000.

12 род. дм біля Бронкс Зоопарку, хороше суєство, дм дас \$3,000 чистого доходу на рік. Ціна \$45,000, готівка за згодою.

Дзвоніть 367-6507 або писати

Mr. RIOS
2164 Quarry Rd.
Bronx, N.Y. 10457

METAL SPINNER ON ALL METAL

Препізіна праця. Постійна праця. Всі бенефіти. Фірма заснована 80 р. тому. Голоситесь або телефонуйте:
HENRY ROSS & SON Inc.
50 Midland Avenue
Hicksville, L.I., N.Y.
(516) GE 3-5740

GOLD LEAF GILDER

Досвідчені до праці при рамах до образів. Постійна праця, добра платня. Досконалі умовни праці.
D. MATT, INC.
223 E. 80th St. N. Y. C.

Хочете купити або продати дм, бизнес, землю, зверніться до:

українського підприємства
TRIDENT REALTY CO.
88 Second Avenue
NEW YORK, N. Y.
Tel.: AL 4-2260

Купуйте в підприємстві, що оголошуються в „Свободі“

Українська Православна Парафія Прегісної Діви Марії в АЛЛЕНТАВН, Па.

— пошукус —

ДЯКА-ДИРИГЕНТА

Зголошення, як рівнож по інформації писати на адресу:

ST. MARY'S UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH

1046 Fullerton Avenue

Allentown, Penna.

Я. Татомір

ТАРЗАН, ч. 5 492. Обговорюються пляни...

LATER, AFTER BOTH MEN HAD STROLLED IN MEDITATION, THEY SEIZED THEIR PACE.

WALLACE THEN GRINNED. "YOU'D BETTER RAISE A HEAVY BEARD FOR USGUE!!!"

Тоді Воллес насміхався.

— Ви повинні запусити доугу бороду, щоб маскуватися!

Пізнше, як вони прогулювалися, розмовляючи, вони порозумілися.

бі ні, — відповів Маріо Мореллі. — Ви чули, як сказав наш приятель, що ми виглядаємо, як близнюки.

— Чи ви думаете направду уособлювати Тарзана, — питає Воллес. — Чому ж

бі ні, — відповів Маріо Мореллі. — Ви чули, як сказав наш приятель, що ми виглядаємо, як близнюки.

— Чи ви думаете направду уособлювати Тарзана, — питає Воллес. — Чому ж

бі ні, — відповів Маріо Мореллі. — Ви чули, як сказав наш приятель, що ми виглядаємо, як близнюки.